

РЕШЕНИЕ

№ 7719

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско
дело № 20211110146799 по описа за 2021 година

Образувано е по искова молба, депозирана от, ЕИК: със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Цанко Церковски № 38, против, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Славянска № 29, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 7818,25 лв., представляваща неплатена стойност на доставени местни продукти в периода от 25.07.2019 г. до 13.03.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 10.08.2021 г. до окончателното плащане, както и сума то 1184,61 лв., лихва за периода от 8.08.2019 г. до 10.08.2021 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

В заседание по делото процесуалния представител на ответника признава вземането.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото се установи, че между страните има трайни търговски отношения по от 25.07.2019 г. до 13.03.2020 г.

Установи се, че ищецът е изпълнил всичките си задължения по договора и съобразно условията по договора.

В допълнителното заключение на вещото лице изрично се сочи, че дължимите неплатени суми, осчетоводени и от двете дружества по процесното основание са в размер на 5755,60 лв. за главница и 1016,94 лв. лихва за забава.

По въпроса за доказателствената сила на вписванията в счетоводните книги е постановена последователна съдебна практика /ТР 39-2 от 05.03.1954 ОСГК на ВС, реш. № 413/16.08.2005 г. по т. д. № 964/2004 г. на ТК, реш. № 423 от 01.06.2006 г. по т. д. № 9/2006 г. на ТК, реш. № 155 от 13.03.2007 г. на ТК/, разрешенята на която са споделени в

постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 2/20.01.2011 г. по гр. д. № 478/2010 г. на ВКС, III г. о., споделяно и от настоящия състав. Вписванията в счетоводните /търговските/ книги са частни свидетелстващи документи, чиято доказателствена сила не е равнозначна на материална доказателствена сила на официални свидетелстващи документи, независимо от разпоредбите на чл. 182 ГПК, респ. чл. 55 ТЗ. Като производна, основана на доказателствената сила на първични счетоводни документи, тази доказателствена сила не се презумира и при оспорване подлежи на доказване, а по начало - на преценка, с оглед всички обстоятелства по делото - / чл. 182, ал. 1 ГПК/. В този смисъл Решение № 187 от 24.01.2013 г. на ВКС по т. д. № 436/2012 г., II т. о. По делото се установи, че има първични документи които обосновават вторичните записвания в счетоводните книги на ответника, както и се установи, че счетоводството на ответника е водено редовно, **поради което съдът изгражда изводите си на база на счетоводните записвания.** Изводите на експертизата се кредитира изцяло доколкото те са в съответствие на всички писмени доказателства по делото и отразяват работата и на двете счетоводства.

По изложените съображения предявеният иск е основателен и следва да се уважи за посочените по-горе суми, а ответникът следва да бъде осъден да плати и разноските на ищеца съразмерно с уважената част.

Воден от гореното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „....., ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Славянска № 29 **да заплати** на, ЕИК: със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Цанко Церковски № 38, **сумата от 5755,60 лв.**, неплатена стойност на доставени местни продукти в периода от 25.07.2019 г. до 13.03.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – **10.08.2021 г.** до окончателното плащане, както и сума **от 1016,94 лв.**, лихва за периода от 8.08.2019 г. до 10.08.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** искът по чл. 79, ал.1 ЗЗД за сумата над 5755,60 лв. до 7818,25 лв., както и искът по чл. 86 ЗЗД за сумата над 1016,94 лв. до 1184,61 лв.

ОСЪЖДА „....., ЕИК, **да заплати** на, ЕИК:, **сумата от 1000 лв.**, представляваща разноски по делото на основание чл. 78 ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____